

pCt.s Obligation, og der vil dog altid komme endeel saadanne paa Markedet.

Det andet Punkt, som Udvalget har fremdraget, angaaer den Maade, hvorpaa Jernbaneudgifterne ere blevne afholdte i 1867—68, nemlig den Deel af Jernbaneudgifterne, som ere blevne betalte til de vedkommende Entreprenører. I saa Henseende har Udvalget gjort opmærksom paa det Uheldige, der formelt maatte siges at være tilstede ved Posteringen af disse Udgifter. Dette er nu ganske vist ikke noget meget vigtigt Forhold, idet der desværre ikke i Fremtiden vil kunne komme tilsvarende Forhold tilstede, eftersom vi nu ere henviste til paa andre Maader at faae os de Midler, hvorfra vore Jernbaner anlægges, og lignende Posteringer ville derfor ikke kunne gjentage sig senere. Men jeg tan jo rigtig nok ikke nægte, at der her er Tale om en mildest sagt meget besynderlig Postering i Statsregnskabet, saa meget mere besynderlig, som Statsregnskabet ellers i sin Heelhed er saa overordentlig klart og tydeligt affattet. Naar man seer, at Pag. 49 under „Udfyldte Indtægter“ det meget betydelige Beløb 2,530,000 Rd. er beregnet til Indtægt for Statskassen til en Cours af 96 med den smukke Sum af 2,428,800 Rd., og saa erindrer, at det paa den Tid, da denne Beregning fandt Sted, var vittelig, at de 4 pCt.s Obligationer stode langt under 96, ja langt nede i Firtindstyverne, saa siger man sig selv, at det dog er en meget høj Beregning af 4 pCt.s Obligationer. Man trøster sig imidlertid med Grindringen om, at der dog gives eet Sted paa Jorden, hvor de 4 pCt.s Obligationer, uanset alle Coursforandringer, der ere foregaaede, skulle tages til en Cours af 96, nemlig af de Personer, der i sin Tid have overtaget de paagældende Jernbaners Bygning, og som contractmæssig have forpligtet sig til at overtage Obligationerne til 96. Man trøster sig altsaa med at kunne faae dem anvendte paa denne Maade, og at de gaae over i disse Mænds Hænder, ligesveifor hvilke vi kunne bruge dem som Penge til 96. Men saa faaer man strax efter at vide, at det dog ikke er gaaet saaledes til, og at disse Mænd ikke have faaet en eneste af de omtalte Obligationer. Det synes uægtelig noget

mærkværdigt, men hvorledes gaaer det til? Man faaer saa op under Indenrigsministeriets Regnskab og efterseer der, hvorledes den Deel af Udgifterne til Jernbaneanlægene, som skulde tilfalde Entreprenørerne, er bleven afholdt, og der faaer man da ganske simpelthen at see, at de Beløb, som der ere opførte, ere blevne betalte contant, med rede Penge, og at der aldeles ikke har været Tale om Obligationer. Men endnu mere gaadefuldt bliver Sagen dog, naar man saa — hvad der jo forekommer aldeles utroligt — erfarer, at der heller ikke er Spørgsmaal om det der opførte Beløb. Eigefom den Obligationsindtægt, der staaer opført i § 9, er en reen Fiction, saaledes viser den Udgift, der staaer opført under Indenrigsministeriet, sig ogsaa at være en tilsvarende reen Fiction. Der er indført en Udgift i Regnskabet, som slet ikke er bleven afholdt med det angivne Beløb. Der er i Vitteligheden udredet henved 300,000 Rd., nemlig 289,196 Rd., mindre end det tidligere nævnte Beløb af 2,428,800 Rd., idet der kun er kommet 13 pCt. mindre, end hvad Certificaterne lode paa, til Udbetaling. At et saa betydeligt Afslag har kunnet gjøre det muligt, at man foretrak at betale contant istedetfor at benytte sig af Vapirer, kan man nu nok forstaae; men der hører uægtelig en ganske overordentlig stor Færdighed i at benytte Regnskaber til for at see, hvorledes det Hele saa er kommet i Orden, hvorledes den hele Sag, naturligvis med den fuldstændigste Regnskabsorden er bleven bragt paa den Fod, hvorpaa den er bragt. Dette skuler sig nu under Indfølsprisen for et tilsvarende Parti af 4 pCt.s Obligationer til Reservecapitalen, i hvilken man som Gevinst har rahatteret de nævnte 289,196 Rd. Posteringen er naturligvis i Realiteten fuldstændig ligegyldig, og jeg skal tilføie, at det for dem, der mere hyppig gjøre Brug af Regnskaber, og som kjende en Smule til den indførte Regnskabsorden, ikke er synderlig besværligt, om det Hele staaer opført paa den ene eller paa den anden Maade, men i og for sig er det dog vittelig formelt en overordentlig ubenigtmæssig Postering, som her er benyttet. — Og hvad nu selve Realiteten angaaer, for dog ogsaa at sige et Par Ord om den, da skal jeg